

ESTOTE BENEDICTI

občasník samperských benediktínov — 18. číslo — Vianoce 2016

TOTO
VÁM
BUDE
ZNAMENÍM:

NÁJDETE

DIEŤATKO

ZAVINUTÉ DO PLIENOK...

(Lk 2, 12)

Máme na pamäti slová sv. apoštola Pavla:

„...beda mi, keby som evanjelium nehlásal“

a preto znovu

oznamujeme všetkým

najúžasnejšiu správu:

„Dnes sa vám

v Dávidovom meste

narodil Spasiteľ, Kristus Pán. (Lk 2,11)

**Zjavila sa dobrota Boha, nášho Spasiteľa,
a jeho láska k ľuďom.**“ (Tit 3,4)

Všetkým Vám, milí priatelia,
prajeme,
nech pravdivosť tejto správy je dôvodom
duchovnej radosti v týchto sviatočných chvíľach
a od novonarodeného Pána
vyprosujeme
plnosť milostí
do ďalších dní.

Chválime

Keďže nie je v našich možnostiach stretnúť sa osobne s každým jedným z Vás, hneď na prvej strane Vám aspoň slovami vyjadrujeme:

Všetci ste pre nás darom.

Chválime Vás a ďakujeme Vám!

Ďakujeme Vám za každú Vašu službu, priateľstvo, ochotu pomôcť, preukázanú finančnú pomoc, náklonnosť, súdržnosť a priazeň k nám.

Naše slová chvály vyjadrené slovami žalmistu:

„Chválim ťa Pane, že vás utvoril tak zázračne“ (por. Ž 139,14),

sa dvíhajú skrze Vás k Bohu. Nášho dobrého Boha nielen chválime, ale i prosíme, aby ste boli naďalej darom pre iných tak dlho, pokiaľ budete žiť.

Uisťujeme Vás o našich modlitbách a pripomíname, že i v nasledujúcom roku budeme každý piatok slúžiť svätú omšu za všetkých čo sú pre nás darom

Sampor, Božie narodenie 2016

mnísi benediktíni

Keď píšem tieto riadky netuším, kedy ich budete čítať. Mám však veľkú dôveru, že sa k vám dostanú a máme nádeje, že náš **Občasník vás trojnásobne príjemne prekvapí**.

Prečo „trojnásobne“?

Po prvé – v každom veku v kútiku svojho srdca čakáme na nejaký darček, milé prekvapenie od svojej rodiny či priateľov. Naším želaním je, aby „EB č.18“, hoci ho dostanete v obyčajnej obálke bez zabalenia v darčekomom papieri, vás svojím obsahom **potešil a povzbudil**.

Po druhé – nájdete v ňom „**miniŽaltár**“. Nie je to len kalendárik s menami, ale pri každom mesiaci je aj žalm. Povzbudzujeme vás, aby ste sa každý deň v mesiaci modlili napísaný žalm. (Za rok budete vedieť naspamäť 12 žalmov.) ☺ Bude to reťazová modlitba, ktorá nás spojí na celý rok s úmyslom „aby bol vo všetkom cez každého z vás i nás oslávený Boh“.

Po tretie – v strede časopisu vás čaká **prekvapenie**, ktoré spôsobuje eufóriu pravej radosti, ak **zachováte pokyny** zo strany 9.

Naším prianím je, nech Občasník so svojím obsahom, vám pomôže aspoň trochu hlbšie objaviť a pochopiť tajomstvo Vianoc a tiež Kristovo narodenie, nech vás uschopní konať darčkové prekvapenia vnímavej a nežnej lásky voči blížnemu.

A keď budete zatvárať časopis na konci Silvestra a spolu s rokom 2016 odkladať ho do histórie, **pozrite sa na poslednú stranu**. Ona chce byť zároveň aj vstupom do Nového roku 2017. Prvý január je nielen slávnosť Bohorodičky Panny Márie, ale aj dňom, keď sa Cirkev na celom svete modlí za pokoj...

O aktuálnosti tejto prosby asi málokto pochybuje, keď si uvedomujeme koľko vojenských konfliktov je po celom svete a neustále sa presvedčame aký je pokoj a mier vo svete veľmi krehký...

Pokoj nastane až vtedy, keď sa pred Ježišom zohne každé koleno a každý jazyk vyzná, že Ježiš Kristus je Pán (por. Flp 2,10n). On je i Knieža pokoja.

Panna Mária, Kráľovná pokoja, oroduj za nás po celý budúci rok.

o. František

Misericordia et misera

Na slávnosť Ježiša Krista, Kráľa vesmíru, 20.novembra 2016, keď Sv. otec František uzatváral mimoriadny Svätý rok milosrdenstva povedal aj tieto slová:

Končí sa svätý rok a zatvorí sa svätá brána. No brána milosrdenstva nášho srdca ostane stále otvorená. Svätá brána, ktorou sme tento rok prechádzali, nás viedla na cestu lásky, ktorou máme každý deň verne a radostne kráčať. Je to cesta milosrdenstva. Milosrdenstvo obnovuje a oslobodzuje, pretože ide o stretnutie dvoch srdc: Božieho srdca, ktoré nám ide v ústrety, a srdce človeka. Ľudské srdce sa zobrieva a Božie srdce ho uzdravuje: kamenné srdce sa premieňa na srdce z mäsa (Ez 36,26), schopné milovať napriek svojmu hriechu. Tu chápeme, čo je to byť skutočne „novým stvorením“ (Gal 6,15): som milovaný, teda existujem; bolo mi odpustené, teda sa rodím do nového života; bolo mi prejavnené milosrdenstvo, teda stávam sa nástrojom milosrdenstva.

(por. Apoštolský list *Misericordia et misera* 16)

„K hriešnemu človeku vošiel odpočinúť si“ (Lk 19,7).

Slová šomrania sú slovami ľudí, ktorí videli vstúpiť Ježiša do domu

hlavného mýtnika. Ba čo viac, počuli, že sám Ježiš sa k nemu pozval na návštevu. Zastavil sa pod sykomorou. Pohľadom vyhľadal medzi jej listami schovaného muža a obrátil sa na neho imperatívom: „Zachej, rýchlo zostúp, lebo **dnes** musím zostať v tvojom dome!“ (Lk 19,5). Rabbi – učiteľ chce prijať pohostinnosť v dome hriešnika. Nemohol si vybrať niekoho iného z tak početného zástupu? Niekoho „vhodnejšieho“? Prečo práve muža, ktorý je nepríjemný, obávaný, nenávidený, ktorému je lepšie sa vyhnúť? Prečo práve Zacheja, ktorý vymáha dane pre Rimanov a spolupracuje s pohanmi?

V spojení so slávením narodenia Ježiša sa nám vybraný text z Písma (Lk 19,1-10) môže javiť zvláštne. Možno sa v duchu pýtame, čo má tento príbeh spoločné s Vianocami. Nespomína sa tu Mária s Jozefom, ani pastieri, ani hviezda, ktorá k Ježišovi priviedla mŕtvčov od východu. A predsa, v príbehu Zacheja je téma Vianoc podstatne prítomná. Ježiš na šomranie zástupu a na vyznanie samotného Zacheja hovorí: „**Dnes** prišla **spása** do tohto domu“ (Lk 19,9) a dodáva „definíciu“ svojho poslania: „Syn človeka prišiel hľadať a **spasiť**, čo zahynulo“ (Lk 19,10).

Ak sa započúvame do Ježišových slov proklamovaných v Zachejovom dome, zistíme, ako silne korešpondujú so slovami, ktoré v tichu noci zazneli pastie-

rom v judskej púšti, keď sa narodil Ježiš. Anjel im povedal: „*Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude pre všetok ľud, lebo **dnes** sa vám v Dávidovom meste narodil **Spasiteľ**, Kristus Pán*“ (Lk 2,10-11). Narodenie Ježiša je spásnym „dnes“, ale rovnako ním je aj deň stretnutia Ježiša so Zachejom. Je to „dnes“, v ktorom koná Boh. Boh sa stal človekom a vstúpil do tohto sveta v Betleheme, v jaslách, lebo nebolo preňho miesta v útulku (Lk 2,7). Evanjelista tu používa grécke pods. meno *kataluma*, čo znamená ubytovňa, prístrešok, v ktorom si mohli cestujúci odpočinúť. Voľné miesto sa v žiadnom nenašlo. Použitím slovesa *kataluō* v príbehu Zacheja (Lk 19,7), akoby chcel evanjelista zdôrazniť, že to, čo chýbalo v Betleheme, nachádza Ježiš v Jerichu, keď vstúpil do Zachejovho domu. Zachejov dom sa pre neho stáva prístreškom, kde sa môže zastaviť na ceste do Jeruzalema, odpočinúť si, byť hosťom. Tu prichádza k stretnutiu dvoch pohľadov, v ktorom sa realizuje spásne „dnes“. Zachej vedel, že Ježiš má prechádzať cez Jericho,

ale Ježiš vedel, že **musí** zostať v jeho dome. Zachej túžil vidieť Ježiša, kto je (Lk 19,5), a táto túžba rozpoznala v hosťovi Pána (Lk 19,8); Pána, ktorý prináša spásu, slobodu a nový život. To sú Zachejove Vianoce. Umožnila ich „nutnosť“ Božej lásky („*musím zostať*“), ktorá túži po stretnutí s každým človekom. Avšak nebolo by Vianoc bez otvoreného postoja Zacheja, ktorý prijíma s radosťou a uznaním, že spásu si nemôže získať sám. Spása môže byť iba prijatá ako dar.

Paradoxne radostné Vianoce u Zacheja vyvolali pohoršlivé šomranie zástupu. Ježiš vstúpil do domu hriešnika a jeho postoj je považovaný za nedbanlivý a riskantný. Áno, Vianoce majú vždy tento škandalózný charakter. Čistota Boha sa v tomto tajomstve stretáva a mieša s hriešnosťou človeka. Je to možné vďaka tomu, že Boh pozná túžbu človeka, jeho otázky i plachosť, pozná pocit nedostatočnosti a nehodnosti. Nie je mu ľahostajná naša slabosť, nie je nevšímavý k miestu, kde chceme zostať utajení v bezpečí, ani k tomu, čo sa skrýva v našom vnútri. Práve preto vstupuje a dotýka sa ľudskej malosti a krehkosti.

Ježišove slová „*Dnes musím zostať v tvojom dome*“ znejú aj dnes. „Dnes“ Ježiš prechádza našimi mestami, aby u nás zostal, aby vstúpil do našich príbytkov, do našich životov. Volá nás po mene, aby *daroval spásu nášmu domu* a bol Emanuel – Boh s nami.

sr. Fides Strenková CJ

Učiteľka napísala na tabuľu:

9×1	=	9
9×2	=	18
9×3	=	27
9×4	=	36
9×5	=	45
9×6	=	54
9×7	=	63
9×8	=	72
9×9	=	81
9×10	=	90

Keď skončila, pozrela sa na žiakov a všetci sa smiali, pretože prvý príklad bol zle vypočítaný!

Učiteľka povedala:

„Ten prvý príklad som naschvál napísala zle. Chcem vám pripomenúť niečo veľmi dôležité pre život, aby ste si uvedomili, ako vás často ľudia budú vnímať.“

Vidíte, že som 9 krát napísala výsledok SPRÁVNE a nikto z vás ma za to nepochválil. VŠETCI ste sa však smiali a kritizovali ma kvôli JEDINEJ chybe, ktorú som urobila.“ Po chvíli dodala:

„Svet si vždy všimne chybu, ktorú urobíš, ale málokedy si všimne milióny správnych vecí, ktoré robíš... Preto si nerob „veľkú hlavu“ z toho, keď urobíš chybu...“ A tým učiteľka ukončila vysvetľovanie.

Nielen svet ale i „nebo“ si ňa všíma. Boh sa však díva ináč: Boh objavuje na tebe to, čo je najlepšie, dokonca aj vtedy, keď v očiach sveta si ten najhorší.

Dokonalý nie je ten, kto nespravil nič zlé, ale ten, kto uskutočňoval veľa dobra a uznáva, že to spôsobil Boh, a nie on sám.

Na počiatku bolo Slovo... A Slovo sa telom stalo... (porov. Jn 1,1-14). Zaznelo v našom svete, stalo sa vnímateľným. Pre koho? Kto ho môže počuť? Alexis Carrel sa vyjadril: „Boh neprehovori k človeku, kým ten nedokáže nastoliť v sebe samom ticho.“ Tieto slová prinášajú konkrétnu odpoveď: Boha môže počuť ten, kto sa naučí mlčať a počúvať.

Nádherne sa to uskutočnilo v Márii. Kardinál de Bérulle sa vyjadril, že *Mária je bytosť silencia – mlčania. Boh stvoril túto bytosť, tento stánok ticha – silencia, aby tu mohol spočinúť, aby v nej mohol prebývať. Slovo – Božie slovo – je v nej; Je to Slovo, ktoré sa stalo dieťaťom, ktoré si z nej vzalo telo.* Vďaka Máriinu vnútornému tichu, Boh mohol prehovoriť tak, aby ho ona počula pri zvestovaní a všetci „tíchi a mlčiaci“ pri narodení.

Ak ja nepočujem Boha, ak ho nevnímam, možno som ešte nenastolil ticho v sebe samom.

Pohľad na Ježišovu Matku a jej adorujúce ticho je pre nás výzvou, aby sme sa snažili o silentium srdca. Vtedy budeme schopní prijať skutočné Slovo. V tom silentiu srdca musí byť umlčané naše „ja“ a všetky ostatné hlasy, ktoré nás držia na čisto povr-

chovej úrovni. Prijaté Slovo nás naplňa a zároveň pretvára. Formuje nás, lebo nás presahuje a prevyšuje. Vďaka nemu sa stávame živým a žijúcim slovom, vtelením Slova, ináč povedané zjavením Božej lásky k ľuďom. Usilujme sa skutočne hľadať a milovať silentium. Máme po ňom túžiť a milovať ho. Je to dar, ktorý nám Boh ponúka. Od nás sa očakáva prijať ho a chrániť si ho. Zvláštnosťou tohto daru je to, že ho môžem prežívať v tichu lesa, v samote púšte, ale aj v hluku mesta, uprostred ľudí. To vonkajšie ticho trochu napomáha vnútornému tichu, ale ho neľmituje ani neobmedzuje. Keby sme dokázali prijať dar silentia, už by sme mali v sebe tajomstvo pokoja; vojna v skutočnosti začína búrlivými citmi a slovami; kto zostáva tichý srdcom je plný pokoja a šíri okolo seba pokoj. Dnes ľudia len zriedkavo dokážu zostať v tichu srdca. Nanajvýš mlčia, ale mlčanie môže byť vzdorovité a odmietavé. Mlčanie ešte neznamená byť tichý srdcom. Tichosť srdca je otvorenosť pre Boha a ochota poddať sa mu, dať sa mu k dispozícii. Tichosť srdca je pokora, miernosť, nežnosť, добрota. Keby sme objavili toto tajomstvo, našli by sme cestu k jednote. Slová veľmi často rozdeľujú, ale ticho lásky zjednocuje.

o. Vladimír OSB

Oslavy

Ticho, ktoré je v centre tejto dvojstrany je prerušené veselým „vypráváním“. A má to skutočne podstatný dôvod. Brat **Lacko**, oslávil v kláštore **50 rokov** v kruhu blízkej rodiny, priateľov a spolubratov.

Ktosi poznamenal: „Starneme“. Pohľad na oslávenca však hovoril skôr o opaku.

Akoby sa dalo z jeho tváre čítať: „Kdeže stárneme? Mladneme pre nebo“. A stálym úsmevom, ktorý je pre neho príslovecný to potvrdzuje. A my spolubratia mu spievajúc: „Ad multos annos“ tento úsmev prajeme.

A už len pridávam: Nechcete starnúť? Pridzte za našim bratom Lackom!

Ticho

*Kto chápe dnes slovo ticho,
bez toho, že bol by sám,
čo zaliaty nie je pýchou,
nikto nie je svetu znám.*

*Dnes je bežné opovrhnúť,
tým čo dlho cenné bolo,
pustý tieň do sveta vrhnúť,
kričiac si sám sebe sólo.*

*Musíš sa vrátiť, povedomie,
o tých tichých krásach,
od dnes navždy každý nech vie:
Nezostarneš v básňach!*

*A On sám je predsa ticho,
sám je mier a pokoj,
nevyrovná sa mu nikto,
i teba zbaví okov.*

*Svet totižto potrebuje,
to čo nikto nedocení,
kým to niekto nezaseje,
zostarne nám len v umení...*

Matúš Žilka (18), Teplička nad Váhom

Čas Vianoc zvykneme nazývať aj časom pokoja a radosti. Prežívame ho v kruhu svojich najbližších, ktorých sa snažíme nielen obdarovať rôznymi darmi, ale predovšetkým svojou blízkosťou.

Určite mi však dáte za pravdu, že kým spoločne zasadneme k prestretému vianočnému stolu, stojí nás to často veľa síl a nervov. Poupratovať celý dom, či byt, pozháňať darčeky, porobiť nákupy a to všetko popri všedných povinnostiach a prácach, ktoré konáme každý deň. A práve v takýchto namáhavejších chvíľach, je človek náchylnejší k prudším a nervóznejším reakciám k ľuďom, ktorí sú okolo nás. A tak príprava na Vianoce sa častokrát mení na tichú domácnosť, ktorá pretrvá aj počas sviatkov, ktoré prejdú veľmi rýchlo a nám zostane pocit, že na čo je celá tá námaha, keď to potom dopadne tak zle.

Vianoce sú pre nás jedným z najkrajších sviatkov roka, keď spoločne oslavujeme Boha za to, že sa stal člo-

vnútorná, duchovná príprava, ktorou je prežívanie adventu, predvianočná sv. spoveď a aj samotné prežívanie sviatkov

Božieho narodenia, ale aj príprava vonkajšia, ktorou chceme ukázať, že Vianoce pre nás znamenajú niečo viac ako všedný deň. Keď chceme aj navonok, uprataným domom, chutnou štedrou večerou, či vianočným obedom poukázať na slávnosť momentu Božieho narodenia.

Aj tieto vonkajšie veci nám môžu viac poukázať na to, že prežívaná chvíľa má skutočne veľkú hodnotu. Ale nikdy nesmeme zabudnúť na to, prečo všetky tieto práce a prípravy konáme. Nenechajme si vziať podstatu, ktorou má byť radosť z toho, že Boh sa stáva človekom, skláňa sa k nám a prináša nám spásu. Ak sa snažíme na to často myslieť, vtedy aj obyčajná práca a prípravy dostávajú novú hodnotu, ktorou je oslava Boha, pretože práve preto sú a majú byť vykonávané.

Boh prináša na zem pokoj, ktorým vnímame hlavne počas Vianoc, ak ho niekedy stratíme, rýchlo sa k nemu vráťme, pretože je to aj v našich silách, aby nám tak neunikali dôležité chvíle v našom živote.

vekom, prišiel na túto zem v ľudskom tele, aby nás spasil a ukázal nám cestu, ako máme milovať Boha, bližného a aj seba samých. Je preto prirodzené, že túto nesmiernu Božiu dobrotu chceme osobitne osláviť, k čomu patrí nielen

Mimoriadný Svätý rok milosrdenstva končí, ale nekončí Božie milosrdenstvo – tak sa vyjadril pápež František. Túto skutočnosť nám počas **konventuálnych duchovných cvičení** pripomínal exercitátor P. Bruno Donoval OP. Pripomínal nám zahanbenú dôstojnosť, ale aj potrebu udržať rovnováhu medzi hanbou kvôli zlyhaniu a dôstojnosťou. „Veď Boh sa nikdy neunaví v odpúšťaní, to skôr sa my unavíme v prosení o odpúšťanie,“ tak konštatoval P. Bruno a dodal: „Nové srdce sa tvorí z ľudského zlyhania a milosrdenstva.“

Na slávnosť Nepoškvrneného Počatia Panny Márie br. Svorad Mária **zložil večné sľuby**. Tým sa podľa sv. Jána Klimaka zažalo nové svetlo. Veď napísal: „Svetlom mníchov sú anjeli, svetlom všetkých ostatných je mníšsky život.“ Sprevádzajme br. Svorada M modlitbami, aby jeho svetlo bolo vždy jasné a žiarivé ako v deň sľubov.

Na nasledujúcej dvojstránke je pre všetkých

DAR

Sviatočné dni Vianoc sú osobitnou chvíľou. V tichu „plnosti času“ máme možnosť započúvať sa do volania milosrdného Boha, Otca ako sa prihovára človekovi zo strán Biblie od Genezis až po Apokalypsu.

Prosíme vás
DAR „odbaľujte“
so Svätým písmom v rukách,
aby ste si overili,
že dar je pravdivý.
Nedajte si vziať ničím
posolstvo Vianoc.
Ponúkaný DAR
sa nedá s ničím porovnať
a už vôbec nie, ničím nahradiť.
Nedajte si vziať ničím
posolstvo Vianoc.

Moje dieťa...

Líst lásky z Neba
od Boha, Otca

Možno ma nepoznáš, ale ja viem o tebe všetko... (Ž 139,1) Viem, kedy si sadáš, a kedy vstávaš... (Ž 139,2) Viem o všetkých твоjich cestách... (Ž 139,3) Dokonca mám zrátané aj vlasy na tvojej hlave... (Mt 10,30) Bol si stvorený na môj obraz... (Gn 1,27) Vo mne žiješ, hýbeš sa, a si... (Sk 17,28) Lebo si z môjho rodu... (Sk 17,28) Poznal som ťa ešte skôr ako si bol splodený... (Jer 1,5) Vybral som si ťa, keď som plánoval stvorenie... (Ef 1,11) Nie si dielom náhody ani omylom... (Ž 139,15) Všetky tvoje dni sú zapísané v mojej knihe... (Ž 139,16) Určil som presný čas tvojho narodenia, a aj miesto kde budeš bývať... (Sk 17,26) Si úžasne a predivne stvorený... (Ž 139,14) Utikal som si ťa v lone tvojej matky... (Ž 139,13) A priniesol ťa do dňa, v ktorý si sa narodil... (Ž 71,6)

Bol som zle interpretovaný tými, čo ma nepoznali... (Jn 8,41-47) Nie som vzdialený a zlostný a nao-pak, som uceleným výrazom lásky... (1 Jn 4,16) Mojou túžbou, je obdarovať ťa láskou... (1 Jn 3,1) Jednodu-cho preto, že si mojím dieťaťom a ja som tvojím Otcom... (1 Jn 3,1) Ponúkam ti omnoho viac, ako ti mohol dať tvoj pozemský otec... (Mt 7,11) Lebo som dokonalejší Otec... (Mt 5,48) Každý dar, ktorý dostávaš, je z mojej ruky... (Jak 1,17) Pretože ja som tvojím darcom a viem o všetkých твоjich potrebách... (Mt 6,31-32) Môj plán pre tvoju budúcnosť bol vždy naplnený nádejou... (Jer 29,11) Pretože ťa milujem nekonečnou láskou... (Jer 31,3) Moje myšlienky o tebe sú nespočítateľné, je ich ako piesku na pláži... (Ž 139,17-18) Jasám a spevom sa z teba teším... (Sof 3,17) Nikdy ti neprestanem robiť dobre... (Jer 32,40) Si mojím vzác-nym vlastníctvom... (Ex 19,5) Túžim ťa ustanoviť celým mojim srdcom a celou mojou dušou... (Jer 32,41)

Chcem ti ukázať veľké a úžasné veci... (Jer 33,3) Ak ma celým srdcom hľadáš, nájdeš ma... (Dt 4,29) Raduj sa vo mne, a dám ti, po čom tvoje srdce túži... (Ž 37,4) Lebo som to ja, kto ti dal tieto túžby... (Flp 2,13) Viem pre teba urobiť viac, ako si dokážeš predstaviť... (Ef 3,20) Lebo ja som tvojím najväčším povzbudzovateľom... (2 Sol 2,16-17) Som tiež Otec, ktorý ťa utešuje v každom tvojom súžení... (2 Kor 2,3-4) Keď máš zlomené srdce, som pri tebe... (Ž 34,18-19) Ako pastier nesie svoje jahňa, ja som ťa privinul k sebe... (Iz 40,11) Jedného dňa ti zotriem z očí každú slzu... (Zjv 21,4) A snímam z teba všetku bolesť, ktorou si sa trápil na tejto zemi... (Zjv 21,4)

Som tvoj Otec a milujem ťa tak, ako milujem svojho Syna, Ježiša... (Jn 17,23) Pretože skrze Ježiša ti je zjavená moja láska... (Jn 17,26) On je dokonalým vyjadrením mojej existencie... (Hebr 1,3) A prišiel dokázať, že som s tebou, nie proti tebe... (Rim 8,31) Povedať ti, že nepočítam tvoje hriechy... (2 Kor 5,19) Ježiš zomrel, aby sme my dvaja mohli byť zmierení... (2 Kor 5,18) Jeho smrť bola najväčším dôkazom mojej lásky k tebe... (1 Jn 4,10) Vzdal som sa všetkého, čo som miloval, aby som získal tvoju lásku... (Rim 8,32) Ak prijmeš dar môjho Syna Ježiša, prijmeš mňa... (1 Jn 2,23) A už ťa nikdy nikto nerozdelí od mojej lásky... (Rim 8,38-39)

Vráť sa domov, a usporiadam ti najväčšiu oslavu, akú kedy nebesia videli... (Lk 15,7) Vždy som bol Otcom, a vždy ním budem... (Ef 3,14-15) Moja otázka znie... Chceš byť mojim dieťaťom?... (Jn 1,12-13) Čakám na teba... (Lk 15,11-32)

...s láskou, Tvoj Otec

Všemohúci Boh

Podľa návodu
„odbaľený“ DAR
vyvolal v srdci
potešenie, nádej,
vdannosť a lásku.

*Prajeme vám,
nech duchovná radosť,
z posolstva Boha Otca,
prijateého vierou,
zostane natrvalo
vaším vlastníctvom
a ovplyvní
všetky vaše myšlienky,
postoje a skutky.*

Ak ste
„odbaľovali“ DAR
bez Písma,
je stále možnosť
začať znovu
čítať list.
Biblia vám
pomocou
súradníc
uvedených
v liste
ešte viac
odkryje
lásku Boha
k človekovi.

Neváhajte,
bude to
skutočný
zážitok.

Listovanie Bibliou II.

Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva dal nášmu spoločenstvu podnet k dvom stretnutiam pri listovaní Bibliou, ktoré bolo zamerané práve na túto Božiu vlastnosť. Druhým listovaním Bibliou (21.-23.10. 2016) nás sprevádzal SSDr. Blažej Štrba, PhD. a sr. Dagmar Kráľová FMA. Tentokrát nás viedli k tomu, aby sme v konkrétnych príbehoch známych postáv Nového zákona spoznávali prejavy Božieho milosrdenstva. Cítili sme pritom čosi zo vzrušenia emauzských učeníkov, keď im horelo srdce pri stretnutí so zmŕtvychvstalým Kristom ako s nimi rozprával a vysvetľoval im Písma. Hlboko v srdci sa rodí túžba, aby prejavy Božieho milosrdenstva vyjadrené biblickými pojmami (Listovanie Bibliou I.), priblížené v postavách Nového zákona (Listovanie Bibliou II.), sme plnšie vnímali a cítili v našom vlastnom živote. K tomu treba zostať v stáлом osobnom kontakte so Svätým písmom – *Listovanie Bibliou III.*

Prizma milosrdenstva

Iným podujatím mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva bola *Prizma milosrdenstva kamerou*. Išlo o stretnutie pod vedením o. Jozefa Brodňanského OSB a prizvaných hostí — Martina Ciela a Iva Brachtla. Samotný názov prezrádza, že slovo bolo sprevádzané obrazom a osobitne obohacujúce boli dialógy, do ktorých mohli vstúpiť všetci účastníci.

Do pozornosti

miniŽaltár môžeme záujemcom poslať
(do vyčerpania zásob). Objednávky na tel. čísle:
0910 655 737

Veľmi skoro pred Vianocami sa po mestách a dedinách, v obchodných domoch a po úradoch, v školách a škôlkach a na mnohých iných miestach objavujú vyzdobené stromčeky. Prečo sa vlastne stal stromček symbolom Vianoc? Odpoveď by sme ľahšie našli, keby sme zostali verní kresťanskej tradícii. V kresťanských rodinách sa stromček objavil až na sviatok Adama a Evy, ktorý všeobecne voláme „Štedrý deň“. Bola to spomienka na iný strom. Kniha Genezis o ňom píše, že strom poznania dobra a zla umiestnený v raji je na jedenie chutný, na pohľad krásny a na poznanie vábivý (Gn 3,6). Toto vkladali kresťania do výzdoby stromčeka: jablčka, orechy, sladkosti, medovníčky – to všetko malo pripomínať, že je na jedenie chutný; trblietajúce ozdoby všetkého druhu pripomínali krásu rajského stromu a zároveň prebúdzať túžbu poznať tajomstvo tejto krásy, ktorá vábila najmä deti. Adam a Eva nedokázali odolať kráse, vábivosti a chuti stromu poznania dobra a zla. Následky ich zlyhania postihli celé ľudstvo a kvôli nim sa narodil Mesiaš. Tieto dve udalosti, aj keď sa udiali s veľkým odstupom času,

sa v tajomstve Vianoc dotýkajú. Spomienka na zlyhanie človeka, v čom svoju úlohu zohrával práve strom poznania dobra a zla, je vyjadrený vianočným stromčekom, ktorý v žiadnom prípade pre kresťana nie je len dekoratívnou záležitosťou, a preto má jeho príprava svoj presný čas a jasličky sú spomienkou na narodenie Mesiaša, ktorý sa stal človekom, aby vykúpil hriech človeka.

Nedopusťme, aby sa hlboká symbolika Vianoc zmenila na trblietavú dekoráciu.

o. Vladimír

Dvaja vlci

Jeden večer vzal starý Indián svojho vnuka a rozpovedal mu príbeh:

„Vo vnútri každého človeka sa odohráva veľký boj.“ „Chlapče, ten zápas v každom z nás je bitka medzi dvoma vlkami“.

Jeden je zlý. To je zlosť, závišť, hrubosť, sebeckosť, nenávisť, falošnosť, žiarlivosť, namyslenosť a ego.

Ten druhý je dobrý. Je to radosť, pokoj, láska, nádej, štedrosť, vernosť, súcit a dôvera.

Vnuk o tom všetkom premýšľal a po opýtal. „A ktorý vlk zvíťazí?“

Starý Indián odpovedal: „Ten ktorého kŕmiš“

Náš dopisovateľ Dušan z Topoľčan nám pripomenul, že prvého decembra pred stami rokmi bol zavraždený

Charles de Foucauld

(15. 9. 1858 – 1. 12. 1916)

Pochádzal z francúzskej aristokratickej rodiny. V škole ho považovali za lenivého a výstredného. Bol sveták a sukničkář. Ako absolventa vojenskej školy ho poslali do Alžírsk, tam bol pre nedisciplinovanosť degradovaný. Vydal sa na expedíciu po Maroku, veľmi na neho zapôsobil islam. Vo veku 26 rokov získal za výsledky svojho bádania zlatú medailu Parížskej geografickej spoločnosti. Stretnutie s istým kňazom mu pomohlo objaviť vieru v Boha (1886). Počas putovania po Svätej Zemi, keď

žil niekoľko rokov ako pustovník pri Nazarete. Palestíne, Zamiloval sa do chudobného života Ježiša Krista a rozhodol sa vstúpiť do komunity trapistov. Po kňazskej vysviacke (1901) odišiel do Maroka, kde žil ako pustovník v chatrči z bahna a rákosia, Od roku 1904 sa úplne oddal misionárskej práci na Sahare a zároveň desať rokov študoval jazyk a kultúrne tradície Tuarégov. Podarilo sa mu vypracovať pre nich gramatiku a slovník. Pri ozbrojenom útoku povstalcov ho zastrelili. V roku 2005 bol v katolíckej cirkvi prehlásený za blahoslaveného mučeníka

Z jeho myšlienok

- Pane Bože, ak si, daj mi to vedieť.
- Milovať Boha, znamená chcieť to, čo Boh chce.
- Keď som uznal, že Boh existuje, nemohol som konať inak, než žiť pre neho.
- Vzdávať Bohu slávu je pre človeka najväčšie dobro.
- Keď môžeme trpieť a milovať môžeme veľa; ba dokonca najviac z toho, čo sa dá na zemi urobiť.
- Čo je to milovať? Chcieť iba jednu vec, žiť iba pre jednu vec: pre dobro milovaného.
- Ak chceme milovať, tak milujeme.
- Ak chceme nadovšetko milovať, potom milujeme nadovšetko.
- Láska všetko zabúda a bez výhrad odpúšťa.
- Ľuďom môžeme urobiť nesmierne veľa dobrého bez slov, bez kázania, bez rozruchu, mlčky a dobrým príkladom.
- Štúdiom kníh sa hľadá Boh, modlitbou sa nachádza.
- Boh nás všetkých privíta, ak si to zaslúžime.

Po ňom bola založená Spoločnosť „menších bratov Ježišových“ (1936) a o tri roky neskôr vznikla i Spoločnosť „menších sestier Ježišových“. Členovia oboch spoločností svojou činnosťou veľmi kladne menia sociálnu atmosféru svojho okolia.

S Tebou je lepší jeden deň.

S Tebou je lepší krátky čas.

S Tebou je lepší jeden deň, než inde tisíc...

Kráčala som životom sama. Vlastne vedľa mňa bolo mnoho ľudí, ktorí ma ľúbili, vychovávali, napomínali, ale aj zraňovali. Ja som však pociťovala samotu a prázdnotu. Stalo sa však niečo zvláštne. V obyčajný, všedný deň na dvere môjho srdca niekto zaklopal. V mojom srdci bola tma a veľké ticho a tak som počula ako niekto z druhej strany klope. Otvorila som a stál tam niekto krásny prežiarovaný svetlom, ktoré moje srdce presvietilo a naplnilo svetlom lásky. Nevedela som celkom, kto to je, ale veľmi som túžila spoznať tú silu lásky, ktorú som zakúsila pri našom prvom stretnutí. Povedal mi: Neboj sa! Necít sa sama, lebo nie si! Necít sa nemilovaná, lebo ja ťa milujem! Necít sa zbytočná, lebo si pre mňa veľmi dôležitá! Necít sa stratená, lebo Ja som ťa už našiel! On si ma našiel, našiel ma skôr ako by som sa vydala na cestu hľadať Ho.

Sám Boh zaklopal na moje srdce, lebo túžil kráčať vedľa mňa a pripomínať mi ako ma miluje. A tak už nie som sama vedľa tých, ktorých môžem milovať, vychovávať, počúvať, niekedy cez svoje nedostatky aj zraňovať. Je tu Boh, ktorý kráča vedľa mňa a pomáha mi vstávať, keď padnem, hľadá ma, keď sa stratím, uzdravuje ma, keď som zranená, očisťuje ma od mojich slabostí a hriechov a dáva mi šancu začínať od znova. Jeho dotyk zanechal v mojom živote veľkú stopu. Som smädná a hladná a viem, kde sa môžem nasýtiť a ovlážiť. Túžim odkrývať tajomstvá jeho lásky a spásy a tak meniť svoje postoje a svoj život. Túžim mu patriť celá, byť nádobou v jeho rukách. Nie nádobou prázdnu a nepoužiteľnou, ale nádobou ktorú použije, aby sa oslávil.

A tak ma, Pane, premieňaj, uzdravuj a očisťuj, aby som mohla byť užitočnou nádobou v Tvojich rukách.

Vyznanie Magdalény — nie z Magdaly, ale zo Sekiera

Naše nešťastie nie je v tom, že žijeme krátky čas, ale v tom, že žijeme zle, žijeme proti sebe a svojmu svedomiu. Zaplňame si život zbytočnosťami, alebo ho premárime hlučnými slovami. Je treba iba jediné: Prebudiť ľudské srdce a zasiať do neho myšlienku na Boha.

L.N. Tolstoj

Práce v záhrade

Ani časté dažďe nezastavili pracovité ruky. Pred príchodom mrazov, ale ešte v rozmoknutej zemi, sme za výdatnej pomoci (12 ľudí) sadili cesnak. Občas sa v brázdach ocitol nielen cesnak, ale aj tí, ktorí ho sadili, kvôli ťažkému a lepkavému blatu, čo v značnej miere vyvolávalo úsmev na tvárach sadiacich.

Okrem cesnaku sa v našej záhrade objavilo 20 ovocných stromov a nové sadenice viniča. Veríme, že nová úroda bude najzázračnejšou odmenou pre tých, ktorí sa v pote tváre namáhali pri týchto prácach.

Naša pustovňa okrem príjemne upraveného prostredia dostala nového „suseda“ – 10 m hlbokú kopanú studňu.

... Augustové stretnutie bolo netradičné. Prežili sme ho v Bacúrove (bývalom dome benediktínov). Pri pohľade na celé okolie zaplavila nás nostalgia... Pred odchodom benediktínov na Sampor bolo toto miesto upravené, čisté a útulné. Teraz nás „vítali“ zarastené chodníky, suchá tráva vyše pása a burina takmer z každého rohu sa provokačne na nás dívala. Miesto v tejto chvíli pripomínalo zakliate kráľovstvo Šípovej Ruženky... Takmer sme sa chceli otočiť a odísť, ale vtedy otec Jozef s úsmevom povedal: „Ideme do toho!“

Vysúkali sme si rukávy a začali plieť záhony, kosiť trávu, čistiť chodníky a pri tom všetkom sme sa stačili aj porozprávať, nasmiať sa, mať večernú grilovačku spojenú s oslavou životného jubilea oblátky Dady.

Otec Jozef, samozrejme ako vždy, postaral sa o duchovný program. Boli to dva úžasné dni a toto miesto sa stalo blízke i našim srdciam.

... Aj v októbrovom formačnom stretnutí sme pokračovali v téme „modlitba“. Pomocou komentára sv. Jána Kasiána na výzvu: „Predovšetkým teda žiadam, aby sa konali prosby, modlitby a orodovania a vzdávali sa vďaky za všetkých ľudí“ (1 Tim 2, 1) nám otec Jozef pripomenul, že tieto štyri druhy modlitby majú svoje pevné poradie avšak každý druh modlitby je príležitosťou

pre upevňujúci a bážňou preniknutý vzťah s Bohom.

... Tohoročné formačné soboty sa už ukončili, ale hneď v januári roku 2017 nás čakajú duchovné cvičenia, na ktoré sa už všetci teraz tešíme.

Erika, kronikárka oblátov

Ďalšie práce vykonané v tomto roku:

- Postavil sa murovano-drevený plot pri hospodárstve,
- Zateplila sa vnútorná časť múrov v rajskej záhrade kláštora,
- Pokračovalo sa v čistení údolia Panny Márie,
- Vybudovalo sa parkovisko pred kláštorom oproti cintorínu,
- Zabetónovali sa podlahy v objekte pre poľnohospodárske stroje,
- A ešte by sa dalo dlho pokračovať...

Prečo kvet AbvvoB?

Pre d
dávny
mi rokmi
sa všetky farby pustili
do hádky. Každá tvrdila, že
je zo všetkých najdôležitejšia,
najúžitejšia, najobľúbenejšia
a samozrejme i najkrajšia.

Zelená povedala:
„Bezpochyby ja som
najdôležitejšia. Som
znamením života a ná-
deje. Vybrali si ma na
trávu, stromy, listy.
Bez mňa by zvieratá
zomreli. Rozhliadnite
sa a uvidíte, že som
prítomná skoro všade.“

Do reči jej skočila modrá:
„Nezabúdaj na nebo a na
more, majú moju farbu. Voda
je základom života a z blan-
kytného mora sa odparuje
do mrakov. Nebo ponúka
priestor, pokoj a vyrovnanosť.
Bez môjho pokoja by ste neboli
ničím.“

Slova sa ujala oranžová: „Som
farbou zdravia a sily. Neobjavujem
sa tak často, zato som nevyhnutná
pre samotný ľudský život. Za
mojou farbou sú ukryté mnohé
dôležité vitamíny, len si spomeňte
na mrkvu, pomaranče, mango,
dyňu... Nie som síce stále na
očiach, no keď na úsvite či za
súmraku zafarbím oblohu, je
moja farba úžasná, že na vás
ostatné si nik nespomenie.“

Červená sa neudržala a rázne
protestovala: „Ja som farbou
nebezpečnosti a odvahy. Aj teraz
som odhodlaná bojovať. Prinášam
oheň. Bez mňa by bola krajina
pustá ako mesiac. Som farbou
vášne i lásky, ruže i vlčieho maku.“

Purpurová, ktorá bola vysoko
nad ostatnými, rozhorčene vzplanula
a okázalo prehovorila.

„Kráľovskou farbou a znamením
moci som ja. Odjakživa si ma
vyberali králi, vládcovia a aj
kardináli, pretože znamenám
autoritu i múdrosť. Ľudia sa
ma síce na nič nepýtajú, zato
ma počúvajú.“

Tmavomodrá
prehovorila veľmi pokojne,
no s rozhodnosťou:
„Pomyslite na mňa. Som
farba ticha. Ťažko si ma všim-
nete, no bez mňa by ste boli
všetci povrchní. Predstavujem
úsudok a rozvahu, súmrak a
hlbokú vodu. Potrebujete ma
pre rovnováhu a protiklad,
modlitbu a vnútorný pokoj.“

Farby sa dohadovali a každá
tvrdila, že je tá najlepšia. Diskusia
naberala na prudkosti a hlasitosti.
Náhle sa objavil lúč bieleho
žiarivého svetla. Zabýskalo sa
a hlučne zahrnelo. Spustil sa
neúprosný lejak. Farby sa od
strachu schúlili. Chceli sa skryť,
a tak sa tísli k sebe.

Vtom prehovoril dážd: „Farby,
vy ste sa snáď zbláznili. Bojujete
proti sebe a snažíte sa nad
ostatnými získať prevahu. Neviete,
že vás stvoril Boh? A každú
so zvláštnym, jedinečným i roz-

dielnym poslaním. On vás všetky miloval. Pochytajte sa za ruky a podte so mnou. Boh vás chce rozšíriť do celého sveta v podobe krásnej dúhy. Bude to pre vás spomienka na jeho lásku a znamenie, že sa dá žiť spolu a pokojne. On je vo vás prítomný ako nádej pre zajtrajšok.“

Keď sme takmer pred desiatimi rokmi začali uvažovať o občianskom združení, dostalo znak kvetu vo farbe dúhy a názov AbvvoB. Má nám to pripomínať, že každé spoločenstvo je tvorené jedinečnými, originálnymi osobami, ktoré chcú konať v prospech dobra spoločenstva a v uskutočnení jeho programu. Každý vstupuje do spoločenstva ako „lupienok“ a svojou farbou prispieva k vytvoreniu pestrého kvetu, pri zachovaní úcty a ohľaduplnosti k druhým. Skutočná krásna a harmónia spoločenstva sa nadobúda nielen rastom členov, ale predovšetkým, keď každý člen naplní jeho poslanie „aby bol vo všetkom oslávený Boh“.

Máme potvrdené,

že na naše občianske združenie konečne môžu byť preukázané

2% z daní

S prosbou na vás sa uchádzame o vaše kladné rozhodnutie pre OZ kvet AbvvoB.

IČO/SID: 45024979

Právna forma: **Občianske združenie**

Názov: kvet “AbvvoB”

Sídlo: 96231 Sampor,

Kláštor Premenenia Pána, Sampor 50

Estote benedicti, č. 18, 25. 12. 2016.

Občasník priaznivcov a podporovateľov benediktínskeho mníšstva na Slovensku.

Redakcia: o. František Štrba osb.

Moja fujarôčka — Zvolenský fujaristi
v hudobno-slovnóm pásme

Vianočná fujarová poviedka
alebo ako slovenská fujara do Betlehema prišla

a

Folklorný súbor Dobrona
z Dobrej Nivy

26. decembra 2016 o 15:30
v kláštore Premenenia Pána v Sampore

Bohoslužby počas Vianočných sviatkov

Vigília a Polnočná (24. 12.)	23.00
Narodenie Pána (25. 12.)	11.00
Sviatok sv. Štefana (26. 12.)	11.00
Sviatok sv. Jána (27. 12.)	6.30
Sviatok sv. Neviniatok (28. 12.)	6.30
Piaty deň oktávy Vianoc (29. 12.)	6.30
Sviatok Svätej rodiny (30. 12.)	6.30
Siedmy deň oktávy Vianoc (31. 12.)	6.30
Po sv. omši sa koná celodenná adorácia .	
Vešpery a ďakovná pobožnosť	17.00
Slávnosť Panny Márie	
Bohorodičky (1. 1. 2017)	11.00
Zjavenie Pána (6. 1. 2017)	11.00

Kontakty na nás

Adresa: **Kláštor Premenenia Pána,**
Sampor 50, 962 31 Sliač
Tel. č.: **0915 800 124, 0903 982 470.**
E-mail: **benediktini@benediktini.sk**
Číslo účtu (kláštor):
SK18 7500 0000 0040 0856 1679
Internet: **www.benediktini.sk**

Nepredajné.

MODLITBA ZA POKOJ

Boh našich predkov,
veľký a milosrdný Pán pokoja a života,
Otec všetkých.

Ty máš plán pokoja a nie útrap,
odsúď všetky vojny a premôž pýchu mocných.

Ty si poslal svojho Syna Ježiša,
aby zvestoval pokoj blízkym i ďalekým,
aby zjednotil ľudí všetkých rás a rodov do jednej rodiny.

Vypočuj jednohlasný krik svojich detí,
naliehavú prosbu celého ľudstva:
nikdy viac vojnu – dobrodružstvo bez návratu,
nikdy viac vojnu – špirálu náreku a násilia,
nikdy viac vojnu – hrozbu pre všetko
tvorstvo na nebi, na zemi a v mori.

V spoločenstve s Máriou, Ježišovou matkou, ťa prosíme:
Prehovor do sŕdc zodpovedným za osudy národov,
zastav logiku odplaty a pomsty.

Mocou svojho Ducha vnukni nové riešenia,
veľkodušné a úctyhodné gestá,
ktoré sú účinnejšie ako prenáhlené vojnové ultimáta.

Daruj našej dobe pokojné dni.
Nikdy viac vojnu.

Amen.

Svätý Ján Pavol II.

